

AFGØRELSE Nr. 183**af 27. juni 2001****om fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 i forbindelse med sygehjælp under svangerskab og fødsel****(EØS-relevant tekst)****(2002/154/EF)**

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til artikel 22, stk. 1, litra a) i forordning (EØF) nr. 1408/71, som omfatter personer, hvis helbredstilstand under ophold på en anden medlemsstats område kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En alt for restriktiv fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra a), ville i høj grad begrænse bevægelsesfriheden for gravide kvinder, hvis helbredstilstand kræver vedvarende og regelmæssig lægebehandling eller helbredsundersøgelser, og som derfor kan formodes at have behov for øjeblikkelig ydelse af hjælp under ophold på en anden medlemsstats område.
- (2) Det må sikres, at der ikke sker misbrug af bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i de tilfælde, hvor gravide kvinder midlertidigt rejser til en anden medlemsstat med det formål at opnå naturalydelser i relation til graviditeten i henhold til disse bestemmelser uden at følge den procedure, der er fastlagt i samme artikels litra c), ifølge hvilken tilkendelse af disse ydelser er betinget af en forhåndstilladelse fra den kompetente institution.
- (3) Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide fortolkningen af artikel 22, stk. 1, litra a), til ligeledes at omfatte de former for sygehjælp, som gravide kvinder regelmæssigt har behov for indtil graviditetsuge 38;

idet beslutning i sagen er truffet på de i artikel 80, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 fastsatte betingelser —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Sygehjælp i forbindelse med svangerskab og fødsel indtil graviditetsuge 38, der ydes i en anden medlemsstat end den kompetente stat eller bopælsstaten til en kvinde, som er omfattet af bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71, betragtes som ydelser i hastetilfælde i overensstemmelse med den nævnte bestemmelse, såfremt opholdet sker af andre årsager end lægelige årsager.

Denne sygehjælp udredes af institutionen på opholdsstedet efter den for denne institution gældende lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

2. Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den finder anvendelse fra den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen.

Bengt SIBBMARK

Formand for den administrative kommission
